

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat gerechtsdeurwaarder X het vonnis van de kantonrechter d.d. 18 december 2007 heeft betekend, terwijl hij verzoeker niet eerst heeft uitgenodigd dan wel heeft aangemaand tot betaling. Hierdoor zijn bij verzoeker kosten in rekening gebracht.

Beoordeling

Algemeen

1. De rechtbank Assen, sector kanton, veroordeelde verzoeker bij vonnis van 18 december 2007 tot het betalen aan vereniging E. van een bepaald bedrag, te vermeerderen met de wettelijke rente.
2. Dit vonnis werd op tegenspraak gewezen.
3. Op 9 januari 2008 betekende de gerechtsdeurwaarder op verzoek van vereniging E. aan verzoeker de grosse van voormeld vonnis. Tevens werd verzoeker bevolen om binnen twee dagen na die datum op het kantoor van de gerechtsdeurwaarder te betalen een bedrag van in totaal € 1.104,12. Dit bedrag was inclusief de kosten voor betekening van de grosse van het vonnis ad € 82,24.
4. Op 12 januari 2008 voldeed verzoeker het door hem verschuldigde bedrag, met uitzondering van de door de gerechtsdeurwaarder berekende kosten voor betekening.

I. Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat gerechtsdeurwaarder X het vonnis van de kantonrechter van 18 december 2007 op 9 januari 2008 heeft betekend, zonder verzoeker eerst tot betaling van het verschuldigde uit te nodigen dan wel aan te manen. Hierdoor zijn bij verzoeker onnodig kosten in rekening gebracht. Verzoeker voerde hiertoe aan dat hij nooit een afrekening van de deurwaarder heeft ontvangen, waardoor hij niet wist welk bedrag hij precies moest betalen. Hij stelde dat door een deurwaarder altijd eerst een afrekening van het verschuldigde dient te worden gestuurd en dat pas in het geval die afrekening niet wordt voldaan, er voor de deurwaarder reden was het vonnis te betekenen.
2. Deurwaarder X liet in reactie hierop weten de klacht van verzoeker niet gegrond te achten. Hij verklaarde dat indien verzoeker het niet eens was met de tenuitvoerlegging van het vonnis, hij een procedure krachtens het bepaalde in artikel 438 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering had moeten starten (zie Achtergrond, onder 1.). X voerde aan dat verzoeker dit had nagelaten.

II. Beoordeling

3. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen voor het bereiken van een doel een middel aanwenden dat voor de betrokkenen niet onnodig bezwarend is en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit vereiste impliceert dat een gerechtsdeurwaarder niet lichtvaardig tot het nemen van rechtsmaatregelen over dient te gaan.

4. De Nationale ombudsman stelt in de eerste plaats vast dat er - anders dan voor advocaten die op grond van regel 19 van de gedragsregels verplicht zijn alvorens tot het nemen van rechtsmaatregelen over te gaan de wederpartij van dit voornemen in kennis te stellen (zie Achtergrond, onder 2.) - voor gerechtsdeurwaarders niet een dergelijke verplichting in de wet of andere regelgeving is opgenomen.

5. Hierdoor gold voor de gerechtsdeurwaarder in het onderhavige geval derhalve geen wettelijke verplichting verzoeker eerst aan te schrijven voordat hij tot betekening van het vonnis over kon gaan. In die zin heeft de gerechtsdeurwaarder dan ook rechtmatig gehandeld. Dat sommige gerechtsdeurwaarders het beleid hebben schuldenaren eerst aan te schrijven c.q. aan te manen, maakt dit niet anders.

6. Vervolgens dient te worden beoordeeld of door de gerechtsdeurwaarder in het onderhavige geval ook behoorlijk is gehandeld. De Nationale ombudsman overweegt daartoe als volgt.

Aan de ene kant is het door gerechtsdeurwaarders aanschrijven van schuldenaren voordat door hen tot het nemen van rechtsmaatregelen over wordt gegaan wenselijk, omdat de schuldenaren daarmee in de gelegenheid worden gesteld kosten van betekening te voorkomen. Aan de andere kant geldt er voor deurwaarders - anders dan voor advocaten - een zogenaamde ministerieplicht, hetgeen kort gezegd inhoudt dat een deurwaarder verplicht is ambtshandelingen (zoals het betekenen van een vonnis) te verrichten wanneer hem daarom wordt verzocht. Deze plicht is neergelegd in artikel 11 van de Gerechtsdeurwaarderswet (zie Achtergrond, onder 2.).

7. In het onderhavige geval is onweersproken gebleven dat de vereniging E. de deurwaarder heeft verzocht de grosse van het vonnis van de kantonrechter aan verzoeker te betekenen. Op grond van voornoemd artikel was de deurwaarder dan ook in beginsel verplicht aan dit verzoek te voldoen. Wat verder meespeelt is dat er sprake was van een vonnis op tegenspraak, waardoor ervan uit mag worden gegaan dat verzoeker van de inhoud van het vonnis op de hoogte was. Verzoeker wist derhalve dat hij enig bedrag aan de wederpartij moest voldoen. Ten slotte houdt de Nationale ombudsman er bij de beoordeling van de gedraging rekening mee dat na de uitspraak van het vonnis en voor het daadwerkelijk door de deurwaarder betekenen van dit vonnis een periode van tenminste drie weken is verstreken.

8. Op grond van het bovenstaande is de Nationale ombudsman van oordeel dat nu verzoeker vanaf het moment van de uitspraak van de kantonrechter wist dat hij een bepaald bedrag aan de wederpartij moest betalen, het op zijn weg had gelegen om met de wederpartij contact op nemen over het precieze door hem te betalen bedrag. Nu hij zulks heeft nagelaten en de deurwaarder eerst na drie weken het vonnis aan verzoeker heeft betekend, is de deurwaarder naar het oordeel van de Nationale ombudsman in dit geval niet lichtvaardig tot het nemen van rechtsmaatregelen overgegaan en dienen de door hem gemaakte betekeningkosten dan ook in redelijkheid voor rekening van verzoeker te komen.

Dat verzoeker op 12 januari 2008, derhalve drie dagen na de betekening, het bedrag dat hij in eerste instantie diende te betalen aan de wederpartij heeft overgemaakt, doet aan het vorenstaande niets af.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van gerechtsdeurwaarder X te Y, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 2 april 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer S. te W., met een klacht over een gedraging van gerechtsdeurwaarder X te Y.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van deurwaarderskantoor X, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd deurwaarderskantoor X verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek kregen gerechtsdeurwaarder X en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen of aan te vullen.

De gerechtsdeurwaarder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

verzoekschrift van verzoeker van 2 april 2008, met bijlagen;

reactie van gerechtsdeurwaarder X van 22 juli 2008;

brief van verzoeker van 12 december 2008, met bijlage.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Artikel 438

"1. Geschillen die in verband met een executie rijzen, worden gebracht voor de rechtbank die naar de gewone regels bevoegd zou zijn, of in welker rechtsgebied de inbeslagneming plaatsvindt, zich een of meer van de betrokken zaken bevinden of de executie zal geschieden.

2. Tot het verkrijgen van een voorziening bij voorraad kan het geschil ook worden gebracht in kort geding voor de voorzieningenrechter van de volgens het eerste lid bevoegde rechtbank. Onverminderd zijn overige bevoegdheden kan de voorzieningenrechter desgevorderd de executie schorsen voor een bepaalde tijd of totdat op het geschil zal zijn beslist, dan wel bepalen dat de executie slechts tegen zekerheidstelling mag plaatsvinden of worden voortgezet. Hij kan beslagen, al of niet tegen zekerheidstelling, opheffen. Hij kan gedurende de executie herstel bevelen van verzuimde formaliteiten met bepaling welke op het verzuim gevolgde formaliteiten opnieuw moeten worden verricht en te wiens laste de kosten daarvan zullen komen. Hij kan bepalen dat een in het geding geroepen derde de voortzetting van de executie moet gedogen dan wel zijn medewerking daaraan moet verlenen, al dan niet tegen zekerheidstelling door de executant.

3. Voor zover de zaak zich niet leent voor behandeling in kort geding, kan de voorzieningenrechter in plaats van de vordering af te wijzen de zaak op verlangen van de eiser verwijzen naar de rechtbank met bepaling van de dag waarop zij op de rol moet komen. Tegen een gedaagde die op voormeld tijdstip niet verschijnt en ook voor de voorzieningenrechter niet bij advocaat is verschenen, wordt slechts verstek verleend, zo hij tegen dit tijdstip bij exploit is opgeroepen met inachtneming van de voor dagvaarding voorgeschreven termijn, dan wel van de termijn die op verlangen van de eiser door de voorzieningenrechter bepaald is.

4. De deurwaarder die met de executie is belast en daarbij op een bezwaar stuit dat een onverwijldde voorziening nodig maakt, kan zich met een daarvan door hem opgemaakt proces-verbaal bij de voorzieningenrechter vervoegen ten einde deze in kort geding tussen de betrokken partijen te doen beslissen. De voorzieningenrechter zal de behandeling aanhouden tot de partijen zijn opgeroepen, tenzij hij, gelet op de aard van het bezwaar, een onmiddellijke beslissing geboden acht. De deurwaarder die zijn voormelde bevoegdheid zonder instemming van de executant uitoefent, kan persoonlijk in de kosten worden veroordeeld, indien deze uitoefening nodeloos was.

5. Verzet tegen de executie door een derde geschiedt door dagvaarding van zowel de executant als de geëxecuteerde".

2. Gedragsregels voor advocaten

Regel 19

"De advocaat is verplicht, alvorens hij overgaat tot het nemen van rechtsmaatregelen en in het bijzonder tot het nemen van executiemaatregelen, zijn wederpartij of, zo deze wordt bijgestaan door een advocaat, die advocaat van zijn voornemen kennis te geven. In beginsel dient hij daarbij een redelijke tijd voor beraad te geven. Waar redelijkerwijs mogelijk voert hij overleg over het tijdstip van behandeling van een zaak."

3. Gerechtsdeurwaarderswet

Artikel 11

"De gerechtsdeurwaarder is te allen tijde verplicht in het gehele arrondissement waarin zijn plaats van vestiging is gelegen de ambtshandelingen waartoe hij bevoegd is, te verrichten, wanneer hierom wordt verzocht, tenzij:

a. met het oog op zijn persoonlijke omstandigheden dit redelijkerwijs niet van hem kan worden verlangd, of

b. de verzoeker niet bereid is het krachtens deze wet door de gerechtsdeurwaarder aan hem gevraagde voorschot voor het verrichten van ambtshandelingen te voldoen."